

EDITA

Sisältää myös
ympäristöopin
tietotekstit!

Eläköön!

Suomen kieli

AAPINEN

GUSTAFSSON · HEIKKINEN · KARJALAINEN · LAKKONEN · SAHONEN-RÄTY · VIHHERJUURI

N O L E

2

Nä-ke-miin naa-pu-rit 🎵

1. Nä-ke-miin naa-pu-rit,
ne-nä met-sää koh-ti näyt-tää.
Nyt nau-ra-en
näin luon-toon läh-de-tään!

Nap-paan mu-kaan kii-ka-rit,
on-nen-tun-ne rin-nan täyt-tää.
Pi-an len-tä-vät
taas lin-nut e-te-lään.

Nuo, nuo, nuo,
nuo-ti-ol-la nau-re-taan.
On, on, on,
on o-ra-vi-a ok-sil-laan.
Laa, laa, laa,
laa-vun al-la lau-le-taan.
E, e, e,
e-väät nau-ti-taan.

2. On-nel-li-set ol-ta-vat
on o-ra-vil-la puis-sa.
Myös oi-tis
o-mat e-väät tah-toi-sin.

O-hu-kai-set ma-koi-sat
koh-ta su-la-vat jo suis-sa.
O-tin mu-kaan
o-me-noi-ta-kin.

Nuo, nuo, nuo...

3. Lamp-si-mi-seen lä-käh-dyn,
lou-nas-tau-ko jäl-keen mä-en.
Lam-men luo-na
lei-riy-ty-ä saan.

Laa-vul-la syön let-tu-ja,
lei-vo lau-laa li-vertä-en.
Pi-an län-teen
läh-dem-me taas liik-ku-maan.

Nuo, nuo, nuo...

4. E-ta-nan nä-en val-ta-van,
vaan nyt ko-ti kut-suu mei-tä.
E-rä-ret-kem-me on lo-puil-laan.

E-läi-mil-le vil-ku-tan,
e-te-nem-me e-ri tei-tä.
Eh-kä en-si vuon-na koh-da-taan.

Nuo, nuo, nuo...

Nn

On e-väs-tau-on ai-ka.

Lap-set pu-hu-vat haa-veis-taan.

E-di ha-lu-ai-si op-pi-a len-tä-mään.

Mil-le Lys-ti al-kaa hauk-ku-a?

naa-va

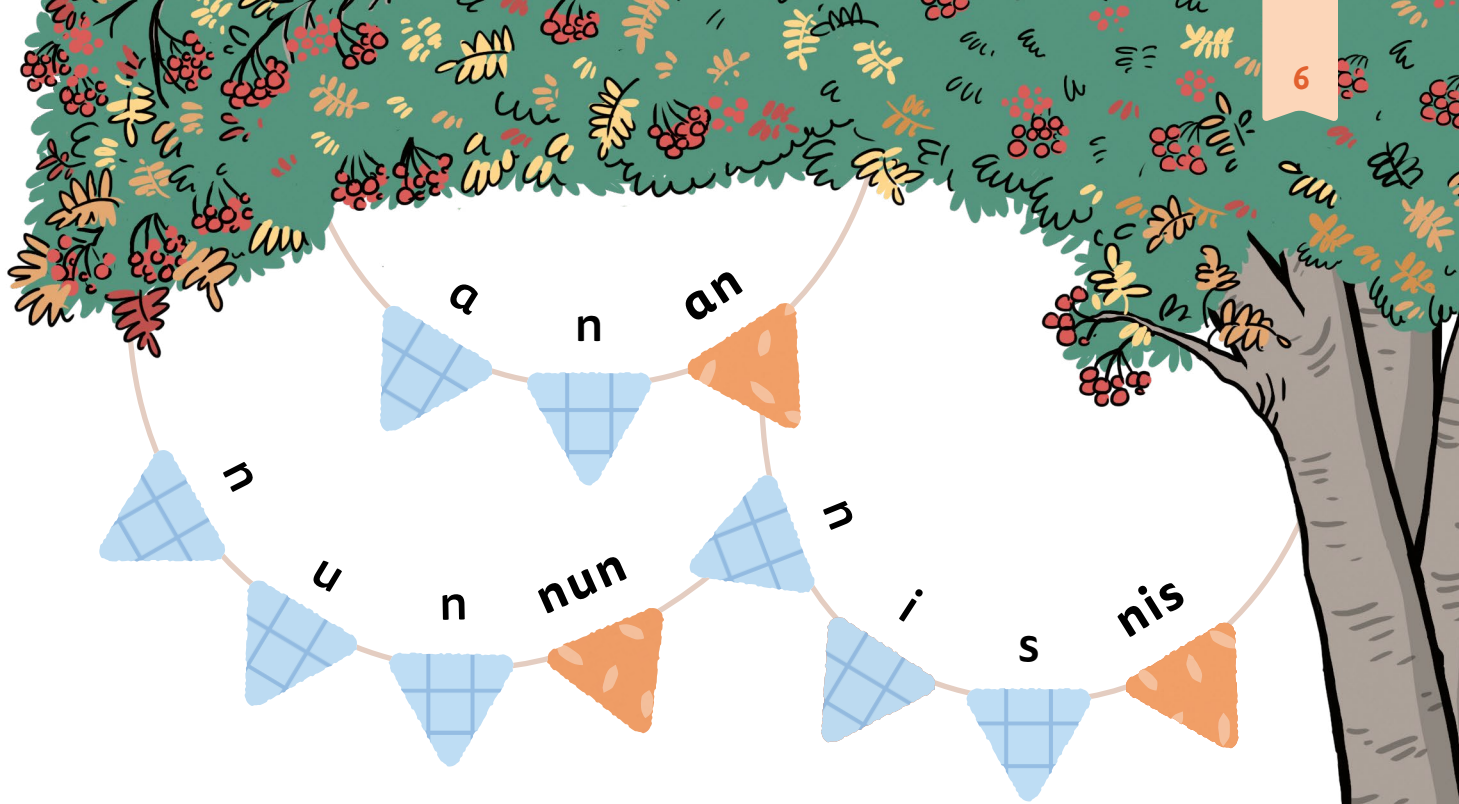
nok-ka

nak-ki

nau-ha

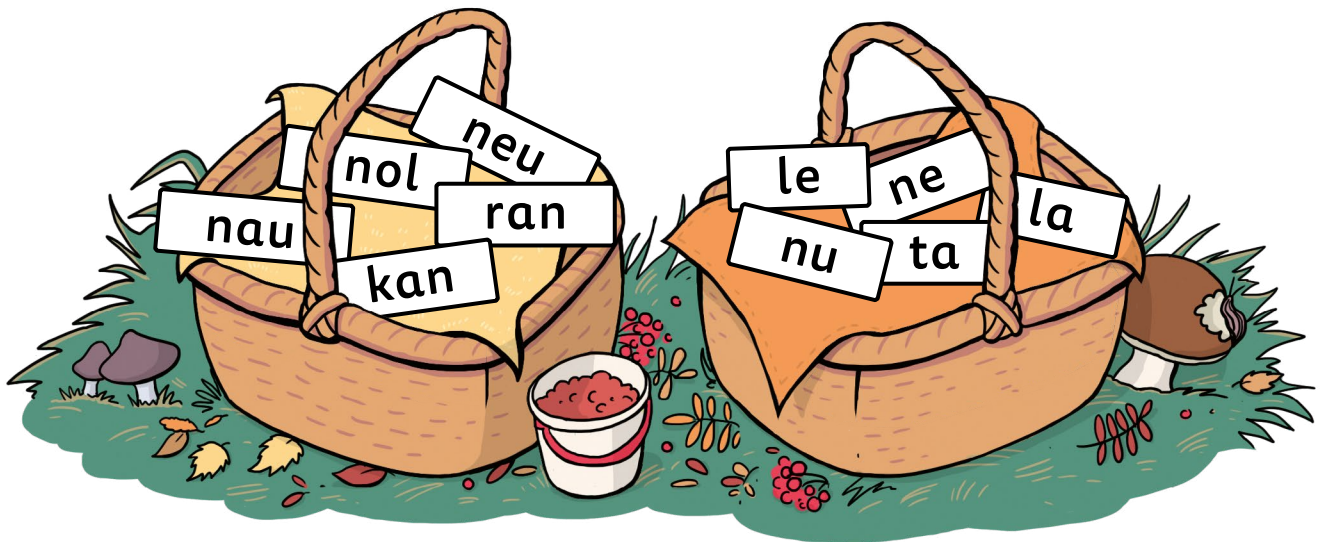

a	i	u
an	in	un

na	ni	nu
nan	nin	nun

na	ni	nu
nas	nis	nus

an	in	un
san	sin	sun

nuus-kii

neu-la-nen

nuk-ke

nuot-ti

ni	na	na
nii	nai	nau
niis	nais	naus

na	ni	nu
nan	nin	nus
naan	niin	nuus

Nin-nin u-ni

- Nin-ni ui-nuu.
- Niin ui-nuu.
- Nin-nin uu-nis-sa a-suu ni-su.
- Niin a-suu.
- Nin-ni saa nan-naa.
- Nin-ni saa ni-sun.

 ni-su
 na-su
 ai-na
 an-sa
 sa-na
 a-na-nas

 Na-su
 Nan-na
 Nii-na
 Nin-ni
 Nii-lo
 Nii-la

 nu-ha
 nau-ris
 nai-nen
 naa-ma-ri
 naa-pu-ri
 nau-lak-ko

 le-vin-neet
 ka-hi-naa
 tuon-ne
 kon-ti-ai-nen
 nä-pit
 pen-saan

Nak-ki-ros-vo

Lap-set kat-so-vat ym-pä-ril-leen.
Hil-kan lauk-ku on au-ki.
Ta-va-rat o-vat le-vin-neet maa-han.
Jo-ku on pen-ko-nut lauk-ku-a.

– Jo-ku on käy-nyt lau-kus-sa-ni!
Hilk-ka sa-noo.

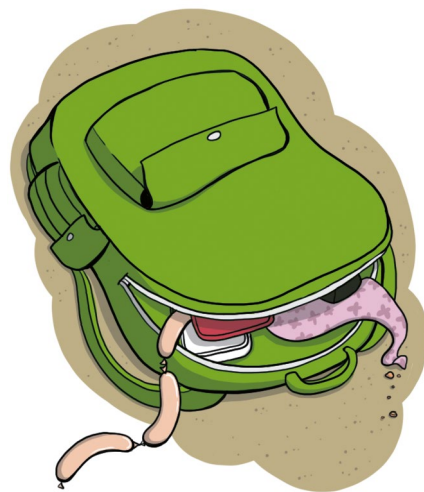
Var-jos-ta kan-tau-tuu ka-hi-naa. Hilk-ka ku-rot-taa
e-teen-päin. Leh-ti-en al-le on han-ka-la näh-dä.

– Va-ras on pii-lou-tu-nut tuon-ne, Hilk-ka kuis-kaa.

Aa-po ja Va-na-mo su-kel-ta-vat sa-ni-ais-ten se-kaan.
He nä-ke-vät, mi-ten pie-ni kon-ti-ai-nen me-nee pa-koon.
Se on va-ras-ta-nut na-kin. Aa-po-a ja Va-na-mo-a
nau-rat-taa. He päät-tä-vät, et-tei e-läin-tä saa häi-ri-tä.
Aa-po ai-koo syö-dä e-väät lop-puun, mut-ta Va-na-mon
sor-met o-vat löytä-neet pu-nai-sen sie-nen.

– Nä-pit irti! Hilk-ka huu-dah-taa. – Se on myr-kyl-li-nen.

Kun lap-set ei-vät nä-e, E-di nap-paa toi-sen pul-lan.
Se mön-kii vih-re-än pen-saan suo-jaan. E-di löytää
kon-ti-ai-sen puun luo-ta ja o-jen-taa sil-le her-kun.

1. Mi-tä Hil-kan ta-va-roil-le on ta-pah-tu-nut?
2. Mi-tä lap-set nä-ke-vät leh-ti-en al-la?
3. Mi-tä E-di te-kee, kun lap-set ei-vät huo-maa?

E-DIN LU-KU-TREE-NIT

KIR-JA-VINK-KI

I-sä, läh-de-tään sie-neen!

I-sä nap-pa-si sie-ni-kir-jan ja kii-ruh-ti tarkas-te-le-maan her-kul-li-sen nä-köi-si-ä sie-ni-ä. – –

– Tä-män täy-tyy ol-la li-ma-nul-jas-ka... Tai sit-ten tä-mä on pöh-kö-sie-ni. On-nek-si tu-li sie-ni-kir-ja mu-kaan, sii-tä var-mis-tan näp-pä-räs-ti a-si-an.

– –

Lau-lu jäi kes-ken, sil-lä lap-set huo-ma-si-vat i-sän harp-po-van y-li mus-tik-ka-mät-täi-den ja o-soit-te-le-van vi-hai-ses-ti kä-des-sään o-le-vaa kirjaa. Hän näyt-ti myös huu-ta-van jo-tain, mut-ta sa-nois-ta ei saa-nut sel-vää.

– Te... Puuh... Ku-ka vin-ti-ö... Puh-huh... Se-lit-tä-kää-pä ku-ka teis-tä... Mo-ko-mat...!

I-sä a-va-si sie-ni-kir-jan. Lap-set kat-soi-vat kir-jan sie-ni-ku-vi-a, jois-ta jo-kai-nen o-li vä-ri-tet-ty um-peen sa-ku-roil-la. Jo-ku sie-ni o-li pu-nai-nen, jo-ku si-ni-nen, u-seim-mat o-li-vat sy-si-mus-ti-a.

– –

– Te vin-ti-öt o-let-te men-neet vä-rit-tä-mään tä-män kir-jan jo-kai-sen sie-nen! I-sä kar-jui niin, et-tä mets-än puut ka-vah-ti-vat.

– Ku-ka nyt voi sa-no-a, mi-kä niis-tä on pöh-kö-sie-ni?

Markus Majaluoma: Isä, lähdetään sieneen!

Mil-tä näyt-tää li-ma-nul-jas-ka tai pöh-kö-sie-ni?
Piir-rä ja vä-ri-tä e-ri-lai-si-a sie-ni-ä.

E-sit-te-le piir-tä-mä-si sie-net pa-ril-le-si.

Luon-to syk-syl-lä

Rus-ka tar-koit-taa leh-ti-pui-den syk-syis-tä vä-ri-lois-to-a.

- ❁ Syk-sy on vuo-den-ai-ka.
- ❁ Leh-ti-pui-den leh-det kel-las-tu-vat ja pu-to-a-vat syk-syl-lä.
- ❁ Ha-vu-pui-den neu-la-set o-vat ai-na vih-rei-tä.
- ❁ Muut-to-lin-nut len-tä-vät tal-vek-si pois Suo-mes-ta.
- ❁ Syk-syl-lä met-säs-tä voi ke-rä-tä mar-jo-ja ja sie-ni-ä.

vuo-den-ai-ka

syk-sy

leh-ti-puu

ha-vu-puu